

ת"פ 44427/05/17 - מדינת ישראל נגד גבריאל אלמנך

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 44427-05-17 מדינת ישראל נ' אלמנך (אסיר)

בפני בעניין: כבוד השופטת בכירה יעל אבירם
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גבריאל אלמנך (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד ויסאם עראף (סנגוריה ציבורית)

הנאשם

גזר דין - נימוקים

1. הנאשם, כבן 27 במועד הרלבנטי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה שעניינה התפרצות לבניין. הנאשם פרץ לחנות בגדים והכניס פריטי לבוש רבים לתוך ארגז. הנאשם נתפס בכף וכל הרכוש נותר בחנות. העבירה בוצעה לפני למעלה מארבע שנים.

יצוין כי הנאשם מרצה מאסר לאחר שהורשע בעבירה מאוחרת יותר.

2. אינני מקלה ראש בביצוע העבירה.

אך, בכל מקרה, בהתאם לכלל האינדיבידואליזציה בענישה ועל פי ההוראות בעניין הבניית הענישה - מן הראוי למוד כל אירוע וכל נאשם בהתחשב בנסיבות המיוחדות במישורים שונים. נסיבות מעין אלה נקובות בחוק ובפסיקה.

בעניין הענישה הספציפית - החלטת בימ"ש מחוזי חיפה - ע"פ 675/05, אבוטבול נ' מדינת ישראל.

באותו מקרה הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, בעבירה שעניינה התפרצות לדירת מגורים וגניבת רכוש בשווי כ-29,000 ש"ח. לנוכח המלצת שירות המבחן והסיכוי לשיקום - הומר מאסר בפועל בן שנה שהוטל בבימ"ש שלום, במאסר של 6 חודשים בעבודת שירות. במסגרת החלטה זו - אזכורי הפסיקה בעניין כלל האינדיבידואליזציה בענישה (להלן: "אבוטבול").

בנוסף - רע"פ 5066/09 - ירון אוהיון - החלטת בימ"ש עליון, סעיף 10 לפסק הדין:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים.

במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבונו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה 'משוקללת' - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת 'שקלול' זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי..." (הדגשה שלי, י.א, להלן: "אוהיון").

בענין אוהיון, הורשע הנאשם בביצוע מספר גדול של עבירות רכוש מסוג פשע (כולל התפרצויות לבתים), שבוצעו עם אחרים, לאחר תכנון, בתחכום רב, תוך ביצוע עבירות חמורות נוספות. העבירות בוצעו כלפי קשישים, שחלקם נאלצו להגיע לבית המשפט ולמסור עדויות. ביהמ"ש העליון הפחית באופן משמעותי מעונש המאסר אשר נגזר על המערער בבית משפט שלום ואושר במחוזי, כך לאחר שקלול נסיבות ולנוכח תקווה לאופק שיקומי לאחר השחרור. לנאשם היה עבר פלילי מכביד וחריג במיוחד (תסקיר שירות המבחן שהוגש לביהמ"ש הדיוני הגיע למסקנה כי הנאשם מניפולטיבי).

3. הבניה ומתחם.

כלל ההלימה הינו בסיסי וכך גם הצורך להגן על הערכים החברתיים הרלבנטיים המוכרים, שלא ניתן להקל בהם ראש ולהמעט בחשיבותם.

עניינו בעבירה מסוג פשע, אך אופן ביצועה - הזדמנותי, ללא תחכום ומבלי שבפעול נגרם נזק של ממש - כל הרכוש נתפס במקום.

ניתן להבין כי הרקע המיוחד לביצוע העבירה - מצבו האומלל והמורכב של הנאשם, הסובל מתחלואה כפולה - בעיות נפשיות קשות והתמכרות לאלכוהול - נ/1 ונ/2.

לנוכח מצבו הקשה של הנאשם - הוא נתון בתהליך טיפולי במסגרת שב"ס והוא צפוי להמשיך טיפול ושיקום מובנה גם לאחר שחרורו. במצב זה - עולה צפי שיקומי.

לנוכח המצויין לעיל, מתקיימים גורמים מנמיכי מיתחם וכאלה המאפשרים חריגה ממיתחם לקולא.

בנסיבות אלה - מתחם הענישה - נע על ציר המאסר הקצר, שניתן היה לרצותו גם בעבודת שירות.

4. גזירת העונש הספציפי.

מטבע הדברים התחשבתי בהודאה המיידית, בנטילת האחריות ובחרטה העולה מדבריו של הנאשם בביהמ"ש.

כפי שצוין - במועד ביצוע העבירה היה הנאשם - צעיר, כבן 27, ללא הרשעות קודמות. בינתיים נדון הנאשם למאסר במסגרת הרשעה מאוחרת. הוא ויתר על קיצור שליש מתקופת מאסרו, על מנת להתקדם בתהליך הטיפול המובנה בכלא. ניתן להבין כי לנוכח מצבו המיוחד של הנאשם, הוכנה עבורו תוכנית טיפולית שיקומית גם לאחר שחרורו.

בנסיבות הללו מתקיימים רכיבים מנמיכי ענישה בתוך המיתחם.

5. בהתחשב בנסיבות, בהודאה, בחרטה, בחלוף הזמן המשמעותי - ארבע שנים, בגילו הצעיר יחסית של הנאשם במועד הרלבנטי - כבן 27, בהתחשב באופי העבירה - ספונטני/הזדמנותי, לנוכח העובדה כי כל הרכוש נתפס במקום - כך שהנזק מינורי אם בכלל, לנוכח מצבו הנפשי המורכב, המיוחד של הנאשם (שעמד כנראה ברקע לביצוע העבירה) - כעולה מן המסמכים נ/1 ונ/2, בהתחשב בכך שהנאשם כיום אסיר שוויתר על קיצור שליש ממאסרו לצורך השלמת התהליך הטיפולי, לנוכח התוכנית השיקומית הצפויה לאחר שחרורו של הנאשם המעלה אופק שיקומי ממשי ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ התביעה ושל הנאשם מוטל בזה על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום השחרור, העבירה בה הורשע ויורשע עליה.

6. אשר לפסיקה.

לעניין המדיניות הנוהגת בתחום הענישה בעבירות רכוש מסוג פשע, מטבע הדברים - כל מקרה לנסיבותיו. אסתפק באזכור קצר של מספר החלטות של בתימ"ש מחוזיים וביהמ"ש העליון שעניינן ענישה בעבירות חמורות כלפי הרכוש, בעיקר התפרצויות לדירות מגורים, חמורות בהרבה מן העבירה בענייננו. מרבית פסקי הדין מתייחסים גם למיתחם הענישה.

* בעניין אבוטבול - ע"פ 675/05 - מחוזי חיפה - הופחת בבימ"ש מחוזי עונשו של נאשם בעבירות התפרצות וגניבה שנסיבותיהן בעייתיות, **ל-6 חודשי מאסר בעבודת שירות**. גם כאן בהתחשב בנסיבות שונות שביהמ"ש מצאן רלבנטיות ולמרות עברו הפלילי של הנאשם.

* בעניין אוחיון - רע"פ 5066/09 - בימ"ש עליון - הופחת משמעותית עונשו של נאשם בבימ"ש עליון באופן שהענישה **בגין כל אירוע עמדה על חודשי מאסר ספורים**. כך נפסק למרות מספרן הגדול של העבירות, התכנון המוקדם, הביצוע בחבורה, העובדה שההתפרצויות תוכננו לבתי קשישים דווקא ועברו הפלילי הכבד במיוחד של הנאשם. זאת לנוכח נסיבות מקלות שביהמ"ש מצאן רלבנטיות (סיכוי לשיקום לאחר השחרור).

יצוין כי בתיק אוחיון הורשע הנאשם, בין היתר, גם בעבירת סמים.

* ת.פ. 40104/08 בימ"ש מחוזי ת"א - מ"י נ' טובי ובן שמעון - הנאשם הורשע בשורת עבירות חמורות שעניין - קשירת קשר לביצוע פשע, מרמות בנסיבות מחמירות וגניבות רכב, סחר ברכב גנוב ועוד. לחובת הנאשם עמד עברו הפלילי הקשה והעונש המותנה שהיה תלוי נגדו. לנוכח הסיכוי לשיקום והמלצת שירות המבחן - **הוארך העונש המותנה והוטל מבחן טיפולי**.

* ת.פ. 34398-02-10 בימ"ש מחוזי חיפה - מ"י נ' שמחי - גם כאן הורשע הנאשם בביצוע עבירות שעניין גניבות כלי רכב וסחר בכלי רכב גנובים. למרות שהנאשם ביצע את העבירות בתקופת מבחן, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם מגלה רצון אמיתי להשקיע בהליכי גמילה ושיקום. לנוכח המלצת שירות המבחן ולמרות עברו הפלילי המכביד ביותר של הנאשם והעונש המותנה חב ההפעלה שהיה תלוי נגדו - הוטל - **מבחן גמילה, הוארך העונש המותנה והוטלה התחייבות**.

* ע"פ 1592/14 - נתשה נ' מ"י - בימ"ש עליון - הנאשם נדון לריצוי 7 חודשי מאסר בפועל בגין קשירת קשר, התפרצות לדירה וגניבה מתוכה.

ביהמ"ש העליון הפחית עונשו ל-6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודת שירות, בין היתר לנוכח נסיבות אישיות.

* עפ"ג 27721-03-14 מחוזי ים - מ"י נ' בן אבו - אישר ביהמ"ש המחוזי מתחם ענישה בעבירות התפרצות לדירה, הנע בין **שישה חודשי מאסר בעבודת שירות לשנת מאסר בפועל**: "לנוכח מהות העבירות הנדונות (שתי עבירות התפרצות כאשר באחת מהן אף בוצעה גניבה), נסיבות ביצוען ורמת הענישה הנהוגה, סבורים אנו כי אין מקום להתערב בערעור דנן במתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, דהיינו - עונש הנע בין ששה חודשי מאסר בעבודת שירות, לשנת מאסר בפועל, אם כי ניתן היה לקבוע בגדרו של מתחם זה רף מרבי גבוה יותר. אכן, לאור עברו הפלילי של המשיב, היה לכאורה מקום להשית עליו מאסר ממושך יותר מזה שהוטל".

* עפ"ג 37682-03-13 - גרניק נ' מ"י - מחוזי ב"ש - נאשם הורשע בבימ"ש שלום בגין ביצוע שתי התפרצויות לדירות וגניבה מתוכן. ביהמ"ש החליט להפחית מ-12 חודשי מאסר **לשישה חודשים בעבודת שירות**. זאת לנוכח היציבות שהנאשם החל לגלות ולמרות שהעבירות נעברו בהיותו תחת צו

מבחן מתיק אחר ובהעדר המלצה טיפולית.

* עפ"ג 30269-08-13 מחוזי מרכז - מ"י נ' משה סלח, שם קבע ביהמ"ש בעניין המיתחם כדלקמן -

"לפיכך סבורים אנו כי מתחם העונש ההולם שראוי לקבוע בעניינו, נע בין **מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות** ועד 15 חודשי מאסר בפועל" (הדגשה שלי, י.א.).

* ע"פ 370/14 - בימ"ש עליון - ניטשה נ' מדינת ישראל - העונש הועמד על **6 חודשים בעבודת שירות בשתי עבירות** שעניין התפרצות וגניבה. זאת למרות שבוצעו בחבורה, בעקבות קשר פלילי ותכנון מדוקדק. ביהמ"ש העליון לא התערב בקביעת המתחם שמתחיל מ-6 חודשים בין בעבודת שירות ובין במאסר ממש.

* ע"פ 16297-07-14 - מ"י נ' סאמר גנאם - מחוזי חיפה - אושרה ענישה של **6 חודשי מאסר בגין שלוש עבירות של התפרצות לרכב** בשלושה אירועים (גזר הדין שונה רק בנושא החפפת העונשים המותנים).

* ע"פ 40239-08-15 - מ"י נ' סאהגיאן - מחוזי חיפה - אושרה ענישה של 12 חודשי מאסר בגין שלוש עבירות התפרצות (לדירה ולבתי כנסת). בנוסף אושרה **הפעלתם של 5 מאסרים על תנאי בחופף האחד למשנהו**. מכאן עולה כי **בגין כל עבירת התפרצות** הוטלו **כארבעה חודשי מאסר**.

* ע"פ 7043-10-15 - מ"י נ' קוגן - מחוזי חיפה - אושרה ענישה של שמונה חודשי מאסר בגין שלוש עבירות רכוש, כאשר שתיים מביניהן - רכוש פשע - **בגין כל עבירה - חודשים ספורים**.

* ע"פ 19697-12-16 - מ"י נ' רשיד עאידי - מחוזי חיפה - אושרה ענישה של 22 חודשי מאסר בגין שלוש התפרצויות לדירות וגניבות. נקבע כי 12 חודשי מאסר ירצו **בחופף** למאסר אותו ריצה הנאשם באותה עבירה בתיק אחר. סה"כ עונש מצטבר - **10 חודשים**.

* ע"פ 21473-05-16 - מ"י נ' אלון - מחוזי חיפה - אושרה ענישה של עשרה חודשי מאסר בגין מספר עבירות - התפרצויות ועבירות נוספות, למרות שעבירת התפרצות אחת בוצעה בעת שהמשיב אמור היה לשהות במעצר בית. העונשים המותנים הופעלו באופן חופף.

מכאן עולה כי **בגין כל עבירת התפרצות - חודשים ספורים**.

* עפ"ג 32152-08-16 - אלמשעלי נ' מ"י - מחוזי חיפה - נאשם הורשע בבית משפט שלום בביצוע עבירות שעניין סיוע להתפרצות לדירה ותקיפת בעלת הדירה. לנוכח תסקיר שלילי - הופעל עונש מותנה שהיה תלוי נגדו והוטל מאסר מצטבר בן חודשיים. בבימ"ש מחוזי **קוצרה תקופת המאסר לתקופת התנאי בלבד** - 12 חודשים. בגין העבירות עצמן הוטלו שני חודשי מאסר בחופף. כך בעיקר לנוכח העובדה כי הנאשם שהה בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני.

* ע"פ 19084-11-16 - קיפלמרים נ' מ"י - מחוזי מרכז - הוטל עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, שהוטל על המערער לאחר שהורשע בביצוע מספר עבירות, ביניהן - התפרצות לדירה וגניבה מתוכה. נקבע כי המערער ירצה - **6 חודשי מאסר בעבודת שירות**.

7. בנסיבות העניין - העונש שהוטל כאן מהווה מענה סביר למכלול האינטרסים.

מוצגים - כמבוקש ע"י המאשימה בטיעון הכתוב.

זכות ערעור תוך 45 יום.

מזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים, לשירות מבחן למבוגרים ולשב"ס.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.